

KHOA LÝ LUẬN CHÍNH TRỊ

.....

TIỂU LUẬN

MÔN: TƯ TƯỞNG HỒ CHÍ MINH

Đề tài:

Tư Tưởng Hồ Chí Minh

về chống quan liêu, tham ô, lãng phí.

MỞ ĐẦU

1. Tính cấp thiết của đề tài

Hơn bảy thập kỷ lãnh đạo cách mạng Việt Nam, Đảng ta đã cùng nhân dân ta vượt qua bao gian nan thử thách, đưa cách mạng từ thắng lợi này đến thắng lợi khác, viết tiếp những trang sử vẻ vang của dân tộc. Sự lãnh đạo đúng đắn và sáng suốt của Đảng là nhân tố quyết định mọi thắng lợi của cách mạng Việt Nam.

Những thành tựu đạt được trong quá trình đổi mới do Đảng khởi xướng và lãnh đạo một lần nữa chứng minh sự phát triển và trưởng thành của Đảng. Thành tựu đó rất to lớn và đáng tự hào.

Bác Hồ của chúng ta thường nói: "Cán bộ là cái gốc của mọi việc" công việc thành công hay thất bại đều do cán bộ có đạo đức tốt hay kém, người cách mạng phải có đạo đức cách mạng, không có đạo đức cách mạng thì tài giỏi mấy cũng không lãnh đạo được nhân dân. Đạo đức là nền tảng, là gốc của người cán bộ, đảng viên. Có đạo đức cách mạng, có lối sống giản dị, trong sạch, lành mạnh cán bộ đảng viên sẽ có uy tín, có điều kiện hoàn thành tốt nhiệm vụ của mình. Trong giai đoạn cách mạng hiện nay sự suy thoái tư tưởng, chính trị, đạo đức, lối sống của cán bộ, đảng viên đang là nguy cơ đe dọa sự tồn vong của Đảng, sự sống còn của chế độ

Ngay từ năm 1952, Người đã nêu rõ những tệ nạn cần phải chống gồm ba loại hình là tham ô, lãng phí quan liêu. Người coi những tệ nạn đó là tội ác, là kẻ thù khá nguy hiểm của nhân dân, là bạn đồng minh của thực dân, phong kiến, là thứ "giặc nội xâm", "giặc ở trong lòng" phá từ trong phá ra. Người đã chỉ rõ tội lỗi của những kẻ tham ô, lãng phí quan liêu cũng nặng như tội lỗi "Việt gian, mật thám". Trong thời đại hiện nay chúng ta lại càng phải học tập, và làm theo tấm gương đạo đức của Người, để xóa bỏ chủ nghĩa cá nhân, xuất phát từ yêu cầu đó em đã chọn đề tài: ***"Tu Tưởng Hồ Chí Minh về chống Quan Liêu, Tham ô, Lãng Phí"***.

2. Tình hình nghiên cứu của đề tài

Vấn đề đạo đức đã được Chủ tịch Hồ Chí Minh và các lãnh tụ của Đảng đặc biệt quan tâm trong quá trình đào tạo bồi dưỡng, rèn luyện đội ngũ cán bộ, đảng viên. Nhiều bài viết, bài nói của Người để lại được tập hợp và đó là những công trình nghiên cứu về đạo đức cách mạng như: “Hồ Chí Minh về đạo đức cách mạng”, Nxb Sự thật 1976; “Chủ Tịch Hồ Chí Minh với vấn đề đạo đức cách mạng”, Nxb Thông tin lý luận, Hà Nội, 1986; “Học tập đạo đức cách mạng Hồ Chí Minh”, Nxb Thông tấn, Hà Nội, 2004;” Thực hành tiết kiệm và chống tham ô lãng phí, chống bệnh quan liêu” của Hồ Chí Minh.

Tư tưởng đạo đức của Hồ Chí Minh, đã được một số tác giả nghiên cứu và trên cơ sở học tập đạo đức, phong cách làm việc của Người, đề xuất các giải pháp xây dựng đạo đức mới: “Đạo đức, phong cách, lề lối làm việc của công chức theo tư tưởng Hồ Chí Minh”, Nxb Khoa học xã hội, Hà Nội, 1998. Thang Văn Phúc chủ biên; “Mấy vấn đề đạo đức cách mạng”, Nxb Thành phố Hồ Chí Minh, 1978 của Vũ Khiêu.

Một số tác giả có các bài viết về mối quan hệ giữa kinh tế và đạo đức đồng thời khẳng định các giá trị đạo đức luôn chịu tác động hai mặt từ môi trường kinh tế “Quan hệ kinh tế và đạo đức trong việc định hướng các giá trị đạo đức hiện nay”. Nguyễn Thế Kiệt, Tạp chí Triết học, tháng 6/1996;

“Sự tác động hai mặt của cơ chế thị trường đối với đạo đức người cán bộ quản lý”. Nguyễn Tĩnh Gia, Tạp chí Nghiên cứu lý luận, tháng 2/1997; “Quan hệ giữa kinh tế và đạo đức với việc xây dựng đạo đức mới cho cán bộ, đảng viên cơ sở hiện nay (qua thực tế ở Thành phố Hồ Chí Minh)”. Dương Xuân Lộc, Luận văn thạc sĩ Triết học, Hà Nội, 2000.

Trong các công trình này, các tác giả đã đưa ra những chuẩn mực đạo đức, những nguyên tắc và những yêu cầu đạo đức cách mạng của cán bộ, đảng viên. Các

tác giả cũng thống nhất khi luận giải việc giáo dục đạo đức nói chung và giáo dục đạo đức cách mạng nói riêng phải trên cơ sở của môi trường kinh tế văn hóa, xã hội nhất định, từ đó đưa ra những giải pháp chủ yếu nhằm nâng cao đạo đức cách mạng của cán bộ, đảng viên hiện nay.

Thực tế cho thấy tình trạng suy thoái đạo đức, lối sống của một bộ phận cán bộ, đảng viên trong những năm qua không giảm. Vấn đề đặt ra là nguyên nhân sâu xa nào khiến cho những giải pháp của chúng ta đề ra chưa được thực hiện hiệu quả?

Những thành tựu nghiên cứu nói trên là tài liệu quý báu, giúp em hoàn thành tốt hơn đề tài nghiên cứu: “*Tư Tưởng Hồ Chí Minh về chống Quan liêu, Tham ô, Lãng phí*”.

3. Mục đích, nhiệm vụ và giới hạn của đề tài

➤ **Mục đích:** Qua việc nghiên cứu “*Tư Tưởng Hồ Chí Minh về chống Quan liêu, Tham ô, Lãng phí*”, đề tài làm rõ các khái niệm, nguyên nhân, và tác động của Quan Liêu, Tham ô, Lãng phí. Từ đó, đề xuất một số giải pháp ngăn chặn những biểu hiện tiêu cực của đạo đức lối sống và nâng cao hiệu quả công tác giáo dục đạo đức cho cá nhân, cán bộ - đảng viên.

➤ **Nhiệm vụ:** Để hoàn thành mục đích trên, đề tài giải quyết các nhiệm vụ sau: Thông qua việc phân tích các nguyên nhân sâu xa của những biểu hiện tiêu cực, đề ra những biện pháp khắc phục, áp dụng vào thực trạng của nước ta.

➤ **Phạm vi:** Đề tài tập trung nghiên cứu “*Tư Tưởng Hồ Chí Minh về chống Quan Liêu, Tham ô, Lãng phí*” qua đó vận dụng vào tình hình thực tiễn của nước ta.

➤ **Về mặt thời gian,** em chủ yếu tập trung phân tích các nội dung của đề tài từ khi thực hiện đường lối đổi mới toàn diện Đất Nước, từ năm 1952 đến nay.

4. Phương pháp nghiên cứu của đề tài

Đề tài này dựa trên cơ sở phương pháp luận của chủ nghĩa Mác-Lênin, tư tưởng Hồ Chí Minh và phương pháp luận về vấn đề đạo đức cách mạng trong bối cảnh toàn cầu hoá “Tư Tưởng Hồ Chí Minh về chống Quan Liêu, Tham Ô, Lãng phí”. Đồng thời, đề tài sử dụng phối hợp các phương pháp như: logic và lịch sử, phân tích và tổng hợp, so sánh đối chiếu và hệ thống cấu trúc.

5. Ý nghĩa khoa học và thực tiễn của đề tài

Đề tài tiếp thu các lý luận của Bác góp phần làm sáng tỏ vai trò của đạo đức cách mạng, hiểu được tác hại của những biểu hiện tiêu cực, đến quá trình phát triển của Đất Nước. Tư tưởng đạo đức Hồ Chí Minh vẫn còn giữ nguyên tính thời sự, soi sáng cho Đảng và nhân dân ta hoàn thành sự nghiệp vẻ vang, xây dựng nền đạo đức Việt Nam ngang tầm với những yêu cầu của giai đoạn cách mạng mới.

6. Kết cấu của đề tài

Ngoài phần Mở đầu, Kết luận, bài tiểu luận gồm có 2 chương:

- Chương 1: Tư tưởng Hồ Chí Minh về chống quan liêu, tham ô, lãng phí.
- Chương 2: Vận dụng Tư tưởng Hồ Chí Minh về chống quan liêu, tham ô, lãng phí.

NỘI DUNG

CHƯƠNG 1: TƯ TƯỞNG HỒ CHÍ MINH VỀ CHỐNG QUAN LIÊU, THAM Ô, LÃNG PHÍ

1.1. KHÁI NIỆM VỀ QUAN LIÊU, THAM Ô, LÃNG PHÍ

Chủ tịch Hồ Chí Minh đã sớm nhận ra tính chất nghiêm trọng của bệnh tham ô, lãng phí. Người cho rằng đây là kẻ thù nguy hiểm, vì nó không mang gươm, mang súng và nằm trong các tổ chức của Đảng, chính quyền để làm hỏng công việc của bộ máy chính quyền của ta, làm hỏng tinh thần trong sạch và ý chí vượt khó của cán bộ, Đảng viên, đồng thời phá hoại đạo đức cách mạng cần, kiệm, liêm, chính Bởi vậy, Người coi nó là một thứ giặc trong lòng “giặc nội xâm”.

Hồ Chí Minh đề xuất phong trào “3 xây, 3 chống”, viết nhiều sách về chống tham ô, lãng phí, quan liêu, trong đó Người nêu rõ khái niệm và các biểu hiện của chúng.

1.1.1. Tham ô

Tham ô là trộm cắp của công, chiếm của công làm của tư. Nó làm hại đến sự nghiệp xây dựng nước nhà, hại đến công việc cải thiện đời sống của nhân dân, hại đến đạo đức cách mạng của người cán bộ và công nhân.

Đối với cán bộ, tham ô là “Ăn cắp của công làm của tư. Đục khoét của nhân dân. Ăn bớt của bộ đội.

Tiêu ít mà khai nhiều, lợi dụng của chung của Chính phủ để làm quỹ riêng cho địa phương mình, đơn vị mình ”.

Đối với nhân dân, tham ô là ăn cắp của công, khai gian, lậu thuế.

1.1.2. Lãng Phí

Lãng phí tuy khác với tham ô ở chỗ người gây ra lãng phí không trực tiếp trộm cắp của công làm của riêng nhưng kết quả thì làm tổn hại rất nghiêm trọng cho Nhà nước, cho nhân dân.

Theo Chủ tịch Hồ Chí Minh, lãng phí có các nội dung sau:

- **Lãng phí sức lao động:** Vì kém tinh thần phụ trách, vì tổ chức sắp xếp vụng về, việc gì ít người cũng làm được mà vẫn dùng nhiều người, do tính toán không cẩn thận, điều động hàng trăm người đến công trường, nhưng mà chưa có việc làm hay là nhiều người việc ít. Bố trí nhân sự không đúng, “người quản lý quá nhiều, người trực tiếp sản xuất ít”

- **Lãng phí thời giờ:** việc gì ít có thể làm trong một ngày một buổi cũng kéo dài đến mấy ngày. Thí dụ: những cuộc khai hội, vì người phụ trách chuẩn bị chương trình không đầy đủ, người đến dự hội thì không chuẩn bị ý kiến gì, đáng lẽ chỉ một ngày bàn bạc là giải quyết xong vấn đề, song lại khai hội kéo dài đến 5, 3 ngày.

- **Lãng phí tiền của Nhà nước, cơ quan và bản thân mình.** Cụ thể là:

+ “Ăn tiêu xa xỉ, liên hoan, sắm sửa lu bù, xài tiền như nước”, sử dụng vật liệu một cách phí phạm.

+ Trong hoạt động của mình làm cản trở cho sản xuất. Ví dụ, như Ngân hàng không khéo sử dụng tiền bạc, để tiền bạc ứ đọng lại, không bỏ ích cho việc tăng gia sản xuất; cơ quan kinh tế làm kế hoạch không thiết thực, không sát với hoàn cảnh, để chính phủ phải lỗ vốn. “Làm một cái nhà không hợp thức, làm xong rồi phải phá đi làm lại”.

+ Lãng phí là tiêu xài không hợp lý. Bộ đội không biết quý trọng, giữ gìn quân trang, quân dụng. Nhân dân bỏ hoang ruộng đất, đốt vàng mã, bán trâu, cầm ruộng để đám cưới, đám ma.

+ Lãng phí là mắc phải bệnh “Phô trương hình thức”, gây tốn kém không cần thiết.

Lãng phí và tham ô tuy có khác nhau ở chỗ lãng phí thì không trực tiếp ăn cắp, ăn trộm của công, nhưng kết quả tai hại đến tài sản của Nhà nước, của tập thể thì cũng có tội.

1.1.3. Bệnh quan liêu

Chủ nghĩa quan liêu là một hiện tượng xã hội, gắn liền với sự ra đời và tồn tại của nhà nước. Chủ nghĩa quan liêu và bộ máy quan liêu lại là lực cản, sức ỳ lớn đối với việc quản lý xã hội và sự phát triển của xã hội. Không phải ngẫu nhiên, những nhà sáng lập chủ nghĩa xã hội khoa học đã dành không ít thời gian, công sức để nghiên cứu về mặt lý luận và thực tiễn cho cuộc đấu tranh này.

Đối với C.Mác, thực chất của chủ nghĩa quan liêu không chỉ thể hiện ở toàn bộ "cơ cấu quan chức", mà nó còn thể hiện ở mỗi quan chức riêng lẻ, những người luôn tìm cách biến mục đích của nhà nước thành mục đích cá nhân của mình, thành việc chạy theo chức tước, danh vọng nhằm mưu danh cầu lợi. Họ coi cuộc sống hiện thực là cuộc sống vật chất, vì vậy họ cố sức làm cho cuộc sống càng trở nên vật chất hơn thì càng lợi hơn. Đó chính là nguyên nhân dẫn đến tệ tham ô, tham nhũng, hà hiếp nhân dân, bòn rút tiền của của Nhà nước và nhân dân. Chủ nghĩa quan liêu vun trồng tính bảo thủ, tính cổ hủ trong công việc, nhưng đồng thời nó cũng khuyến khích thái độ tùy tiện trong công việc, thuần túy theo ý chí chủ quan của mình.

V.I.Lê-nin đã đề cập và phân tích sâu sắc xu hướng quan liêu hoá của những viên chức của đảng (ngay cả khi giai cấp vô sản chưa nắm được chính quyền), và

coi việc đập tan chế độ quan liêu là một trong những nhiệm vụ tiên quyết của cách mạng vô sản Nga. Trong cuộc đấu tranh này dưới chính quyền Xô-viết, V.I.Lê-nin luôn nhắc nhở mọi người phải đề phòng hai xu hướng: một, coi nhẹ nguy cơ của chủ nghĩa quan liêu, không chịu tiến hành đấu tranh một cách kiên quyết đối với mọi biểu hiện của nó; hai, nôn nóng, ảo tưởng có thể khắc phục nó, loại bỏ nó một cách chóng vánh, dễ dàng.

Vậy, chủ nghĩa quan liêu được thể hiện ra như thế nào?

Quan liêu theo chủ tịch Hồ Chí Minh là “xa rời thực tế, xa rời quần chúng nhân dân, xa rời mục tiêu lý tưởng của Đảng”. Bệnh quan liêu là nguy cơ của Đảng cầm quyền, là nguyên nhân của nhiều căn bệnh khác nhau. Đối với cán bộ, đảng viên, công chức, bệnh quan liêu thể hiện:

- **Đối với người:** “chỉ biết dùng mệnh lệnh, không biết giải thích, tuyên truyền, không sát công việc thực tế, không theo dõi và giáo dục cán bộ, không gần gũi quần chúng”. Không biết làm cho dân chúng tự giác và tự động. Đối với công việc: Chỉ trọng hình thức mà không xem xét khắp mọi mặt, không vào sâu vấn đề. “Chỉ biết khai hội, viết chỉ thị, xem báo cáo trên giấy, chứ không kiểm tra đến nơi, đến chốn”.

- **Đối với mình:**

Là chậm chạp, làm cho qua chuyện. Chỉ biết lo cho mình, không quan tâm đến nhân dân, đến đồng chí.

Nói một đường, làm một nẻo. Tham ô, hủ hóa.

Trước mặt dân chúng thì lên mặt “quan cách mạng”. Miệng thì nói dân chủ, nhưng làm việc thì theo lối “quan” chủ.

Miệng thì nói “phụng sự quần chúng” còn thực tế thì “chỉ biết ăn sang, mặc diện; chẳng những không lo phụng sự nhân dân, mà còn muốn nhân dân phụng sự mình”.

Làm trái ngược với lợi ích của quần chúng, trái với phương châm và chính sách của Đảng và Chính phủ.

1.2. NGUYÊN NHÂN CỦA QUAN LIÊU, THAM Ô, LÃNG PHÍ

Lãng phí có nhiều nguyên nhân, hoặc vì trình độ non kém, thiếu kiến thức nghiệp vụ chuyên môn, độc đoán đưa ra những quyết định sai lầm gây tổn kém hàng chục, hàng trăm tỉ đồng công quỹ của Nhà nước hoặc do chủ ý “ném tiền qua cửa sổ”; coi của công là “của chùa”; ăn uống, biếu xén, tiêu xài xa hoa lãng phí. Lập kế hoạch không chu đáo, hoặc vì trong khi thực hiện kế hoạch tính toán không cẩn thận, hoặc vì bệnh hình thức xa xỉ, phô trương, hoặc vì thiếu tinh thần bảo vệ của công Nói tóm lại, là vì ý thức trách nhiệm, thiếu ý thức quý trọng sức của, sức người của Nhà nước và của nhân dân.

Theo Chủ tịch Hồ Chí Minh, nguyên nhân sâu xa dẫn đến căn bệnh tham ô, lãng phí, đó là chủ nghĩa cá nhân. Chủ tịch Hồ Chí Minh nói: Chủ nghĩa cá nhân như một thứ vi trùng rất độc, nảy sinh ra các bệnh nguy hiểm như lười biếng, ngại gian khổ, khó khăn, tham danh, trục lợi, thích địa vị quyền hành, tham ô, hủ hóa, lãng phí, xa hoa Cũng do cá nhân chủ nghĩa mà mất đoàn kết, thiếu tích tể chức, tích kỷ luật, kém tinh thần trách nhiệm, không chấp hành đúng đường lối chính sách của Đảng và Nhà nước, làm hại lợi ích của cách mạng, của nhân dân. Tóm lại, do cá nhân chủ nghĩa mà phạm nhiều sai lầm.

Bệnh quan liêu mệnh lệnh tự đâu mà ra? Câu trả lời của Người là từ 6 nguyên nhân sau đây:

- “Xa nhân dân;
- Khinh nhân dân;

- Sợ nhân dân;
- Không tin cậy nhân dân;
- Không hiểu biết nhân dân;
- Không yêu thương nhân dân”.

1.3. TÁC ĐỘNG CỦA QUAN LIÊU, THAM Ô, LÃNG PHÍ

Bệnh quan liêu, tham ô, lãng phí là kẻ thù khá nguy hiểm vì nó không mang gươm mang súng, mà nó nằm trong các tổ chức của ta, để làm hỏng các công việc của ta. Tham ô lãng phí và bệnh quan liêu, dù cố ý hay không, cũng là bạn đồng minh của thực dân và phong kiến. Vì nó làm chậm trễ công cuộc kháng chiến và kiến quốc của ta. Nó làm hỏng tinh thần trong sạch và ý chí khắc khổ của cán bộ ta. Bệnh quan liêu là nguồn gốc sinh ra tệ nạn tham ô, lãng phí. Chủ tịch Hồ Chí Minh đã chỉ rõ: “Có tham ô, lãng phí là vì bệnh quan liêu. Tham ô, lãng phí và bệnh quan liêu là kẻ thù của nhân dân, bộ đội và Chính phủ. Nó là kẻ thù khá nguy hiểm, vì nó không mang gươm, mang súng và nằm trong các tổ chức của ta để làm hỏng công việc của ta, làm hỏng tinh thần trong sạch và ý chí vượt khó của cán bộ ta, phá hoại đạo đức cách mạng cần, kiệm, liêm, chính ”

Tham ô là trộm cướp. Lãng phí tuy không lấy của công dứt túi, song kết quả rất tai hại cho nhân dân cho Chính Phủ. Có khi tai hại hơn cả tham ô. Mà có tham ô, lãng phí là vì bệnh quan liêu Bác viết: “Có người nói tham ô mới có tội còn lãng phí thì không có tội. Thực ra việc khác nhau nhưng kết quả vẫn hao tổn của công, của Chính Phủ, của nhân dân. Tham ô có hại; nhưng lãng phí có khi còn hại nhiều hơn: nó tai hại hơn tham ô vì lãng phí rất phổ biến: lãng phí của cải, thì giờ, lực lượng của nhân dân, của Chính Phủ. Thí dụ: lãng phí trong việc huy động dân công phục vụ chiến dịch, lãng phí trong việc tiêu dung đạn dược, vật liệu, tiền bạc của cải. Thí dụ ở xã Đại Đồng (liên khu IV) ăn mừng kết quả thua thuế nông nghiệp, người ta đã thịt 102 con bò. Ở Liên Xô lúc lập các nông trường tập thể, nhân dân

phải tranh đấu chống bọn phản động giết trâu bò. Ở Trung Hoa cũng vậy. Thế mà ở ta cán bộ bảo nhân dân giết trâu bò. Tuy đó chỉ là một nơi và giết để ăn mừng, nhưng cũng là lãng phí. Tôi rất đau lòng cho của cải của nhân dân, cho sự khờ dại của cán bộ”.

Để kháng chiến thắng lợi, để xây dựng nước nhà, chiến sĩ thì hy sinh xương máu, đồng bào thì hy sinh mồ hôi nước mắt để đóng góp. Mà những kẻ tham ô, lãng phí và quan liêu thì phá hoại tinh thần phỉ phạm sức lực, tiêu hao của cải của Chính Phủ cảu nhân dân. Tội lỗi ấy cũng nặng như tội lỗi Việt gian, mật thám.

CHƯƠNG 2: VẬN DỤNG TƯ TƯỞNG HỒ CHÍ MINH VỀ **CHỐNG QUAN LIÊU, THAM Ô, LÃNG PHÍ**

2.1. THỰC TRẠNG VỀ QUAN LIÊU, THAM Ô, LÃNG PHÍ Ở NƯỚC TA

Hiện nay, ở nước ta vấn đề về quan liêu, tham ô lãng phí đang diễn ra ở mọi nơi trong nhiều lĩnh vực khía cạnh khác nhau.

2.1.1. Lãng phí

Lãng phí có thể xảy ra ở các ngành, các lĩnh vực, các địa phương, ở mọi cấp từ Trung ương đến cơ sở; ở các cơ quan hành chính sự nghiệp, cũng như các doanh nghiệp, các tổ chức chính trị xã hội, trong các gia đình và từng người dân. Lãng phí có thể xảy ra mọi lúc, mọi nơi, mọi đối tượng. Từ cán bộ đến nhân dân, từ người lớn đến trẻ em.

Hiện nay lãng phí là một căn bệnh mà nhiều người mắc phải ở mọi lĩnh vực của đời sống xã hội với nhiều mức độ khác nhau. Đòi hỏi chúng ta phải chống lãng phí là một việc làm thật sự cần thiết, toàn diện, triệt để, thống nhất, đồng bộ và thường xuyên. Phải trở thành ý thức tự giác đối với mọi người trên cơ sở nhận thức đúng đắn về bản chất, tác hại của lãng phí đối với nhà nước, xã hội và nhân dân.

Thời gian qua, tỉnh Long An có nhiều thành tựu trong thực hiện Luật Thực hành tiết kiệm chống lãng phí như toàn tỉnh thực hiện cơ chế tiết kiệm 10% trên tổng số chi thường xuyên để chi tiền lương tăng thêm ở đơn vị hành chính 42.249 triệu đồng. Tiết kiệm 10% theo Thông tư 34/2008/TT-BTC của Bộ Tài chính để kiểm chế lạm phát số tiền 22.580 triệu đồng.

Thẩm định mua sắm tài sản, sửa chữa tài sản thực hiện tiết kiệm 382 triệu đồng. Tiết kiệm qua công tác đấu thầu mua sắm 597 triệu đồng. Tiết kiệm qua công

tác thẩm định về quản lý tài sản công 979 triệu đồng. Tiết kiệm qua giao thầu, đấu thầu 8.857 triệu đồng.

Trong giáo dục: Theo Báo Tiền Phong ngày 7-6 có đề cập sự lãng phí trong đào tạo đại học. Đó là, thời gian đào tạo của nhiều ngành ở Úc, Mỹ, Niu-zi-lân ít hơn ở nước ta một năm. Chẳng hạn, trường quốc tế RMIT của Úc ở thành phố Hồ Chí Minh đào tạo môn ngoại ngữ chỉ mất gần 3 năm, trong lúc các trường đại học của ta mất 4 năm.

Theo Bộ GD-ĐT, năm 2009 nước ta có 222.665 sinh viên tốt nghiệp. Nếu được ra trường trước một năm, với lương bình quân một người một tháng hai triệu đồng, chừng đó sinh viên kiếm được cho họ và gia đình (cũng là cho xã hội) gần 5.344 tỷ đồng. Nếu nhìn dưới góc độ kinh tế thì đó là một sự lãng phí.

Thực tế, lãng phí xã hội còn lớn hơn. Bởi chất lượng đào tạo đại học ở nước ta được các chuyên gia giáo dục đánh giá là rất thấp, sinh viên tốt nghiệp chưa thể làm việc, còn phải học thêm. '

Sự thật này, Bộ GD-ĐT thừa nhận trong Báo cáo sự phát triển của hệ thống giáo dục đại học ngày 29-10-2009: “Gần 30 năm chúng ta chưa thực sự quản lý được chất lượng giáo dục đại học”. Bộ GD-ĐT cũng vừa kiểm định chất lượng 20 trường đại học hàng đầu nước ta và “không có đại học nào đạt chất lượng”.

Tóm lại, lãng phí với sinh viên không chỉ một năm mà đặc biệt lãng phí lớn nhất còn ở chỗ: Lãng phí về thời gian tuổi trẻ với một đời người, lãng phí về nhân lực tuổi trẻ với một đất nước, sẽ không có gì bù đắp được.

Trong quy hoạch sử dụng đất: Nước ta hiện có 12 khu công nghiệp, khu chế xuất với tổng diện tích gần 2000ha nhưng tỉ lệ sử dụng chưa đạt mức 50%. Thậm chí có khu công nghiệp thành lập cả chục năm nay nhưng diện tích lấp đầy chỉ đạt chưa đến...3% (khu công nghiệp Daewoo Hanel của Hà Nội). Tình hình quản lý và sử dụng đất trên phạm vi cả nước còn nhiều hạn chế, bất cập; tình trạng chuyển

mục đích sử dụng đất trái phép còn phổ biến; nhiều tổ chức, cá nhân được giao đất, cho thuê đất nhưng chậm sử dụng; không ít địa phương chưa tuân thủ việc quản lý và sử dụng đất theo quy hoạch nên hiệu quả sử dụng đất thấp, diện tích đất nông nghiệp bị bỏ hoang hóa còn nhiều – đó là những thực trạng được phản ánh tại Hội nghị Tổng kết Dự án Kiểm kê đất đai và Xây dựng bản đồ hiện trạng sử dụng đất 2010 vừa được Bộ Tài nguyên – Môi trường tổ chức.

Thứ trưởng Nguyễn Mạnh Hiển phát biểu chỉ đạo tại Hội nghị. Theo đó, mặc dù thông qua hoạt động kiểm kê đất đai và xây dựng bản đồ hiện trạng sử dụng đất năm 2010; cơ sở dữ liệu thống kê, kiểm kê đất đai của từng đơn vị hành chính cấp xã, huyện, tỉnh và cả nước đã được thiết lập; góp phần hoàn thiện, đưa công tác thống kê, kiểm kê đất đai định kỳ thành nề nếp như quy định của Luật Đất đai. Tuy nhiên, theo đánh giá của Thứ trưởng Bộ TN-MT Nguyễn Mạnh Hiển, vẫn còn nhiều địa phương không cập nhật thường xuyên bản đồ địa chính nên có số liệu biến động lớn giữa các lần kiểm kê. Công tác ứng dụng công nghệ nhằm hiện đại hóa ngành, xây dựng cơ sở dữ liệu ở các địa phương còn chưa đáp ứng yêu cầu. Phần lớn các chỉ tiêu quy hoạch sử dụng đất chủ yếu đều chưa hoàn thành hoặc thực hiện quá chỉ tiêu quy hoạch sử dụng đất đã được Chính phủ xét duyệt, như: Đất nuôi trồng thủy sản chỉ đạt 84,72%; đất lâm nghiệp đạt 96,27%; đất chuyên dùng đạt 94,28%. Các loại đất thực hiện quá chỉ tiêu quy hoạch sử dụng được giao gồm có: Đất trồng lúa nước vượt 10,3%; đất trồng cây lâu năm vượt 10,87%; và đất ở vượt 2%.

Đáng quan tâm, việc phát triển các khu đô thị mới ở một số TP như: Hà Nội, Hồ Chí Minh, Hải Phòng... còn phân tán, tạo nên nhiều khu đất nông nghiệp bị xen kẹt giữa các khu đô thị bị bỏ hoang nhiều năm, gây lãng phí nguồn tài nguyên đất. Chưa kể, việc nhiều khu công nghiệp xây dựng đã lâu nhưng không thu hút được đầu tư cũng là nguyên nhân dẫn đến lãng phí đất đai.

Một thực trạng khác là theo quy định của Luật Đất đai, mỗi xã chỉ để lại không quá 5% quỹ đất nông nghiệp dành cho công ích; tuy nhiên, kết quả kiểm kê cho thấy, cả nước còn 21 tỉnh, thành để lại quỹ đất này quá tỷ lệ cho phép như: Đà Nẵng 15,46%; Hà Nội 13,49%; Bắc Ninh 11,7%;...

2.1.2. Tham ô

Về vấn đề tham ô, hiện nay trên báo đài vẫn thường xuyên đăng tải các thông tin về những vụ tham ô của các cán bộ cấp cao. Song có lẽ vì bao che cho nhau, nể sợ nhau mà thực trạng này vẫn tiếp diễn không dứt. Có thể đưa ra vài ví dụ điển hình sau: Đó là Hà Thượng Trúc (52 tuổi, kế toán trưởng Ban quản lý chương trình SEMLA Phú Yên), Trần Thị Na (43 tuổi, nguyên phó phòng nghiệp vụ quản lý đất đai Sở Tài nguyên - môi trường tỉnh Phú Yên, trưởng nhóm đất đai dự án SEMLA Phú Yên), Võ Văn Dũng (33 tuổi, thư ký chuyên trách chương trình SEMLA Phú Yên), Nguyễn Văn Mẫu (chánh văn phòng chương trình SEMLA Phú Yên), Phan Thế Quốc và Lưu Phạm Bá Luân (thành viên nhóm nâng cao năng lực chương trình SEMLA Phú Yên). Theo cơ quan công an, các bị can này đã lập chứng từ khống chiếm đoạt kinh phí của chương trình SEMLA, vi phạm nguyên tắc quản lý tài chính.

Chương trình SEMLA Phú Yên do Chính phủ Thụy Điển và Chính phủ Việt Nam hợp tác thực hiện trong ba năm (2007-2009) với tổng giá trị hơn 13,5 tỉ đồng, trong đó có gần 12,9 tỉ đồng do Thụy Điển tài trợ không hoàn lại. Trong quá trình thực hiện chương trình, nhóm thực hiện đã cố ý làm trái hơn 2,8 tỉ đồng, gây thất thoát gần 540 triệu đồng (theo báo Tuổi Trẻ).

Ngày 11.5.2011, Cơ quan điều tra Công an H.Thường Tín, Hà Nội đã ra quyết định khởi tố vụ án, khởi tố bị can đồng thời thực hiện lệnh bắt tạm giam đối với Nguyễn Thị Nhung (SN 1965, trú tại xã Văn Bình, H.Thường Tín, Hà Nội), là

cán bộ Ngân hàng NN-PTNT H.Thường Tín và Ngô Thị Mỹ Liên (SN 1980, trú tại khu đô thị Xa La, Q.Hà Đông, Hà Nội) để điều tra hành vi tham ô tài sản.

Theo những thông tin ban đầu, trong quá trình giao dịch, lợi dụng chức vụ, Nhung đã cấu kết với Ngô Thị Mỹ Liên tham ô của ngân hàng này hơn 6 tỉ đồng. Sau khi bị cơ quan điều tra phát hiện, Nhung và Liên đã không có khả năng khắc phục hậu quả (theo báo Thanh Niên).

Đó còn là chưa kể tới một số công an giao thông vẫn lợi dụng thời cơ nhận hối lộ của các chủ phương tiện vi phạm luật giao thông.

Ngay sau khi Cách mạng Tháng Tám năm 1945 thành công, chính quyền nhân dân được thiết lập, Chủ tịch Hồ Chí Minh đã lập tức cảnh báo về nguy cơ của chủ nghĩa quan liêu. Trong thư gửi các Ủy ban nhân dân các bộ, tỉnh, huyện và làng tháng 10-1945, Người đã nói tới những lầm lỗi của một số cán bộ như làm việc trái phép, cậy thế, hù dọa, hách dịch, cửa quyền, tư túi, chia rẽ, kiêu ngạo và lên án các "ông quan cách mạng": "Tưởng mình ở trong cơ quan Chính phủ là thần thánh rồi, coi khinh nhân dân, cứ chỉ lúc nào cũng vác mặt "quan cách mạng" lên. Không biết rằng, thái độ kiêu ngạo đó sẽ làm mất lòng tin cậy của dân, sẽ hại đến oai tín của Chính phủ".

Người đã nói tới nguy cơ của bệnh quan liêu, coi đó là một nguyên nhân đẻ ra tình trạng tham ô, lãng phí vì "những người và những cơ quan mắc bệnh quan liêu thành thử có mắt mà không thấu suốt, có tai mà không nghe thấu, có chế độ mà không giữ đúng, có kỷ luật mà không nắm vững, kết quả là những người xấu, những cán bộ kém tha hồ tham ô, lãng phí".

Tổng kết kinh nghiệm nắm chính quyền hơn 30 năm, Đại hội IV (1976) của Đảng chỉ rõ: "Thói quan liêu, độc đoán, chuyên quyền, đặc quyền, đặc lợi là kẻ thù nguy hiểm đối với một đảng lãnh đạo chính quyền" và đặt mạnh vấn đề phê phán chủ nghĩa quan liêu, nghiêm khắc lên án thái độ hách dịch, vô trách nhiệm, thậm

chí nhận tâm trước những khó khăn và đau khổ của nhân dân. Đại hội VII (1991) của Đảng lại một lần nữa nhấn mạnh, phải có "cơ chế và biện pháp kiểm soát, ngăn ngừa và trừng trị tệ quan liêu, tham nhũng, lộng quyền, vô trách nhiệm, xâm phạm quyền dân chủ của nhân dân".

Chỗ yếu nổi bật của hệ thống các cơ quan hành pháp lâu nay vẫn là tình trạng vừa tập trung quan liêu và trì trệ, vừa phân tán, thiếu thống nhất, bộ máy công kênh, hoạt động kém hiệu lực và không hiệu quả. Rõ ràng là, Đảng ta luôn coi trọng đấu tranh chống chủ nghĩa quan liêu. Nhưng tại sao chủ nghĩa quan liêu vẫn tồn tại, phát triển và đem lại những hậu quả xấu chosản xuất và đời sống xã hội? Phải chăng chúng ta chưa đề ra được những biện pháp thiết thực, có hiệu quả để khắc phục, ngăn chặn nó.

2.2. BIỆN PHÁP CHỐNG QUAN LIÊU, THAM Ô, LÃNG PHÍ

Từ những nguyên nhân cơ bản của bệnh quan liêu, tham ô, lãng phí, Chủ tịch Hồ Chí Minh đã chỉ ra những phương thuốc chữa và triệt tận gốc bệnh tham ô, lãng phí, đó là:

Một là: Muốn chống tham ô, lãng phí, trước hết và quan trọng nhất là phải chống chủ nghĩa cá nhân. Bác nói: “Đấu tranh chống chủ nghĩa cá nhân không có nghĩa là giày xéo lên lợi ích cá nhân”. Mỗi người đều có tính cách riêng, sở trường riêng, đời sống riêng của bản thân và của gia đình mình”.

Bác khuyên dạy cán bộ, đảng viên, quân đội không xâm phạm cái kim sợi chỉ của dân, lên án những cán bộ, đảng viên nặng đầu óc cá nhân chủ nghĩa, chỉ biết chăm lo thu vén cho bản thân mình, không quan tâm đến lợi ích của tập thể cộng đồng và của những người xung quanh mình. Phải kiên quyết quét sạch chủ nghĩa cá nhân trong bộ máy của Đảng, của Nhà nước thì Đảng mới thực sự trong sạch và vững mạnh, mới giành được sự tin yêu thực sự của nhân dân.

Chủ tịch Hồ Chí Minh đã dạy: công khai và mạnh dạn gạt bỏ cho thật sạch các ung nhọt ấy thì thân thể càng khỏe mạnh. Và: “Mỗi cán bộ, đảng viên phải đặt lợi ích của cách mạng, của Đảng, của nhân dân lên trên hết, trước hết. Phải kiên quyết quét sạch chủ nghĩa cá nhân, nâng cao đạo đức cách mạng, bồi dưỡng tư tưởng tập thể, tinh thần đoàn kết, tính tổ chức và tính kỷ luật”. Điều đó có nghĩa là Đảng phải thực hành kỷ luật nghiêm minh, Nhà nước phải có thể chế cụ thể, rõ ràng và quan trọng hơn là phải biết dựa vào lực lượng quần chúng đấu tranh, phê bình, giáo dục và xử lý nghiêm minh những cán bộ đảng viên mắc bệnh cá nhân chủ nghĩa, tham ô, lãng phí gây nguy hại cho Đảng, cho Nhà nước, cho nhân dân.

Hai là: Muốn chống tham ô, lãng phí phải phát huy quyền làm chủ tối đa của nhân dân, phải biết dựa vào dân. Chủ tịch Hồ Chí Minh đã chỉ rõ: “Dân chủ là thế nào? Là dân làm chủ. Dân làm chủ thì Chủ tịch, Bộ trưởng, Thứ trưởng, Ủy viên này khác là làm gì? Làm đầy tớ. Làm đầy tớ cho nhân dân, chứ không phải là làm quan cách mạng. Thực hiện dân chủ là cái chìa khóa vạn năng có thể giải quyết mọi khó khăn”. Chủ tịch Hồ Chí Minh đã nhấn mạnh: Chỉ khi nào toàn thể nhân dân đều tham gia vào quản lý thì khi ấy mới có thể đã phá tận gốc chủ nghĩa quan liêu. Trên thực tế, nếu các cơ quan nhà nước thực hiện nghiêm chỉnh và đồng bộ phương châm “dân biết, dân bàn, dân làm, dân kiểm tra” cũng là một biện pháp chống chủ nghĩa quan liêu, chống tham ô lãng phí một cách tích cực, có hiệu quả.

Ba là: Tiếp tục hoàn thiện bộ máy quản lý nhà nước, đào tạo và nâng cao trình độ đội ngũ cán bộ. Hướng tới việc hoàn thiện bộ máy quản lý nhà nước theo tư tưởng của Chủ tịch Hồ Chí Minh là: nhà nước đó phải thể hiện và thực hiện trên thực tế quyền lực của nhân dân, chịu sự kiểm tra, giám sát của nhân dân; thực hiện dân chủ hóa, công khai hóa sự quản lý của nhà nước.

Việc hoàn thiện bộ máy quản lý gọn, nhẹ, có hiệu lực, bảo đảm cho bộ máy đó phải đi sâu đi sát thực tế, gần quần chúng, thật sự tôn trọng và phát huy quyền làm chủ tập thể của nhân dân.

Chủ tịch Hồ Chí Minh là tấm gương sáng ngời về đạo đức cách mạng, cần, kiệm, liêm, chính, chí công vô tư. Nhìn vào thực tế tình trạng tham ô, lãng phí hiện nay, chúng ta càng thấy những lời dạy bảo của Bác là vô cùng sâu sắc và hết sức quý báu. Chúng ta mong rằng các cơ quan có trách nhiệm của Đảng và Nhà nước ngày càng thực hiện tốt hơn những lời dạy nghiêm túc và chí tình chí lý của Người về thực hành tiết kiệm và chống tham ô, lãng phí. Đại hội X của Đảng cũng đã chỉ ra những mặt tồn tại, hạn chế trong công tác xây dựng Đảng. Đó là, “Công tác xây dựng, chỉnh đốn Đảng chưa đạt yêu cầu. Tình trạng suy thoái về tư tưởng chính trị, đạo đức, lối sống, bệnh cơ hội, chủ nghĩa cá nhân và tệ quan liêu, tham nhũng, lãng phí trong một bộ phận cán bộ, công chức diễn ra nghiêm trọng” Chính vì vậy, một trong những nhiệm vụ quan trọng trong thực hiện cuộc vận động “Học tập và làm theo tấm gương đạo đức Hồ Chí Minh” là phải thực hiện cho được lời Bác dạy về nâng cao đạo đức cách mạng, quét sạch chủ nghĩa cá nhân, triệt tận gốc bệnh tham ô, lãng phí.

Ngày 29 tháng 5 năm 2005 Luật Thực hành Tiết kiệm, Chống Lãng phí được Quốc hội nước Cộng hoà xã hội chủ nghĩa Việt Nam khoá XI, kỳ họp thứ 8 thông qua, cũng góp phần không nhỏ vào việc chống quan liêu, tham ô, lãng phí.

Quán triệt nguyên tắc xây dựng và thực hành đạo đức Hồ Chí Minh là một đảng viên sẽ ra sức học tập triệt để, thực hành tiết kiệm không lãng phí của công, bảo vệ tài sản nhà nước sắp xếp thời gian công việc hợp lý làm hiệu quả trong tiết kiệm và sinh hoạt cá nhân và gia đình.

Nâng cao tinh thần trách nhiệm, đeo bám công việc khi được phân công, thể hiện tinh thần đoàn kết nội bộ, gần gũi và luôn lắng nghe ý kiến của mọi người, kiên quyết chống mọi biểu hiện tiêu cực, tham ô, quan liêu, lãng phí chống chủ nghĩa cá nhân dưới mọi hình thức. Phát huy tính làm việc sang tạo thể hiện phong cách làm việc: “Nói đi đôi với làm”.

Những khó khăn có thể gặp khi thực hành chống quan liêu, tham ô, lãng phí ở đơn vị và bản thân:

Đối với đơn vị: Chi bộ chưa triển khai thường xuyên việc thực hành tiết kiệm chống lãng phí với Đảng viên. Các Nghị quyết của Đảng ủy và cấp trên về thực hành tiết kiệm chống lãng phí, có triển khai nhưng chưa thường xuyên kiểm tra thực hiện. Chưa nhân điển hình tiên tiến đơn vị, cá nhân thực hành tốt chưa được khen thưởng kịp thời. Sự phối hợp giữa công tác kiểm tra không được phối hợp đồng bộ, chặt chẽ.

Đối với cá nhân: Việc tự phê bình về thực hành tiết kiệm còn mang tính nể nang, tình cảm.

Hướng phấn đấu của cá nhân: Nghiên cứu 2 chuyên đề tư tưởng tấm gương đạo đức Hồ Chí Minh về “Thực hành tiết kiệm chống tham ô, lãng phí, quan liêu” và tác phẩm “Sửa đổi đường lối làm việc” bản thân sẽ ra sức tu dưỡng rèn luyện đạo đức chấp hành tốt các Nghị quyết của Đảng và nhà nước.

Cần có những biện pháp để thực hành tiết kiệm chống lãng phí ở từng cơ quan địa phương cá nhân, tổ chức:

Học tập và quán triệt tư tưởng tấm gương đạo đức Hồ Chí Minh tạo nhận thức chung ý thức tinh thần làm chủ tập thể, tinh thần yêu nước yêu CNXH.

Là cán bộ phải gương mẫu đi đầu thực hành tiết kiệm.

Là đảng viên phải thấm nhuần đạo đức cách mạng, có cuộc sống giản dị, gần gũi và luôn lắng nghe ý kiến của mọi người xung quanh, coi trọng việc tự phê bình và phê bình.

Trong cuộc sống cần đặt lợi ích tập thể trên lợi ích cá nhân. Chống các biểu hiện tiêu cực như:

Ăn cắp của công làm tư.

Trong công việc thiếu lương tâm, thiếu tinh thần trách nhiệm nói một đằng làm một nẻo.

Trong công tác quản lý: Lãng phí sức lao động thời giờ, chi tiêu không hợp lý, bệnh phô trương hình thức, gây tốn kém.

Tất cả mọi người, từ cá nhân tới cơ quan tổ chức, từ cán bộ cấp cao tới nhân viên cấp thấp. Ai cũng phải ra sức phấn đấu chống quan liêu, tham ô, lãng phí. Phải phê bình và tự phê bình. Thực hành tiết kiệm góp phần thúc đẩy, xây dựng CNXH phát triển vững mạnh, giàu đẹp.

2.3. Ý NGHĨA CỦA CHỐNG THAM Ô, LÃNG PHÍ, QUAN LIÊU

2.3.1. Chống tham ô, lãng phí, quan liêu là cách mạng

Tham ô, lãng phí, quan liêu là nọc độc xấu xa của chế độ cũ. Muốn xây dựng một xã hội mới phải tẩy cho sạch hết những thói xấu của xã hội cũ.

Chống tham ô, lãng phí, quan liêu để xây dựng đội ngũ, giúp đỡ cán bộ, chiến sĩ ta tiến bộ.

Hồ Chí Minh phân tích, có những người trong lúc đầu tranh thì trung thành, hăng hái, không sợ nguy hiểm, không sợ cực khổ, không sợ quân địch, nghĩa là có công với cách mạng. Song đến khi có ít nhiều quyền hạn trong tay thì đâm ra kiêu ngạo, xa xỉ, phạm vào tham ô, lãng phí, quan liêu, không tự giác, mà biến thành người có tội với cách mạng. “Chúng ta phải cứu vãn họ, giúp họ khôi phục đạo đức cách mạng”, “giáo dục họ, đưa họ vào con đường cách mạng”.

Theo Bác, chúng ta làm cách mạng là để tiêu diệt chế độ thực dân, phong kiến, xây dựng dân chủ mới. Đó là một xã hội tự do, bình đẳng, một xã hội cần, kiệm, liêm, chính. Cho nên phải tẩy cho sạch hết những thói xấu của xã hội cũ, phải chống tham ô, lãng phí, quan liêu.

2.3.2. Chống tham ô, lãng phí, quan liêu là dân chủ

Tất cả mọi người, từ bộ đội đến đồng bào ủng hộ Chính phủ, đoàn thể để kháng chiến kiến quốc là một hình thức dân chủ tập trung. Không ai có thể lợi dụng quyền lực, vị trí công tác để tham ô, lãng phí của công, quan liêu, hách dịch với người khác.

Cán bộ được giao quyền điều khiển bộ đội, chăm nom chiến sĩ Đồng thời chiến sĩ và đồng bào có quyền đòi hỏi cán bộ phải làm tròn nhiệm vụ, có quyền chỉ trích những cán bộ nào không làm tròn nhiệm vụ đó. Vì vậy, chống tham ô, lãng phí, quan liêu là để xây dựng tổ chức, đoàn thể vững mạnh.

Dân chủ là dựa vào lực lượng quần chúng, đi đúng đường lối quần chúng. “Cho nên phong trào chống tham ô, lãng phí, quan liêu ắt phải dựa vào lực lượng quần chúng thì mới thành công”.

- Phải thực hành dân chủ để động viên được quần chúng tham gia và nhiệm vụ của quần chúng là phải hăng hái tham gia phong trào chống tham ô, lãng phí, quan liêu. “Tham ô, lãng phí, quan liêu là một thứ “giặc ở trong lòng”. Nếu chiến sĩ và nhân dân ra sức chống giặc ngoại xâm mà quên chống giặc nội xâm, như thế là chưa làm tròn nhiệm vụ của mình”. Quần chúng tham gia càng đông, thành công càng đầy đủ, mau chóng.

2.3.3. Chống tham ô, lãng phí, quan liêu sẽ giúp chúng ta hoàn thành đầy đủ kế hoạch.

Thắng lợi trong cuộc chiến chống tham ô, lãng phí, quan liêu sẽ giúp chúng ta đoàn kết hơn nữa, nâng cao năng suất hơn nữa.

Giúp cho mọi người nâng cao tinh thần trách nhiệm, tinh thần làm chủ, ý thức bảo vệ của công, hăng hái thi đua tăng gia sản xuất, thực hành tiết kiệm để xây dựng nước nhà, để nâng cao đời sống của nhân dân.

Giúp cán bộ cải tạo tư tưởng, nâng cao giác ngộ, thấm nhuần đạo đức cách mạng, thật thà phụng sự bộ đội và nhân dân Giúp chính quyền ta thành một chính quyền trong sạch, vững mạnh xứng đáng với lòng tin tưởng và sự hy sinh của chiến sĩ và đồng bào.

KẾT LUẬN

Chủ tịch Hồ Chí Minh là tấm gương mẫu mực thực hành tiết kiệm trong đời sống cá nhân, khi ra đi tìm đường cứu nước chỉ với hai bàn tay lao động, khi trở thành người đứng đầu Đảng và Nhà nước, dù trong chiến tranh hay trong hòa bình, Người vẫn sống giản dị, tiết kiệm như một lẽ tự nhiên. Cả cuộc đời Bác sống giản dị, tiết kiệm tiền của của Nhà nước, của nhân dân. Bác đặc biệt yêu cầu phải triệt để tiết kiệm của công, của dân, của nước vì đó là mồ hôi của dân, xương máu của bộ đội, chiến sĩ. Bác kêu gọi mọi người tiết kiệm để xây dựng đất nước, xây dựng chủ nghĩa xã hội vì tiết kiệm là yêu nước, yêu chủ nghĩa xã hội. Tuy nhiên, muốn xây dựng một xã hội mới phải tẩy cho sạch hết những thói xấu của xã hội cũ. Người phân tích, có những người trong lúc tranh đấu thì trung thành, hăng hái, không sợ nguy hiểm, cực khổ, không sợ quân địch, nghĩa là có công với cách mạng. Song đến khi có ít nhiều quyền hạn trong tay thì đâm ra kiêu ngạo, xa xỉ, phạm vào tham ô, lãng phí, quan liêu, không tự giác, biến thành có tội với cách mạng. Theo Bác, làm cách mạng là để tiêu diệt chế độ thực dân, phong kiến, xây dựng dân chủ mới. Đó là một xã hội tự do, bình đẳng, một xã hội cần kiệm, liêm chính. Cho nên phải tẩy cho sạch hết những thói xấu của xã hội cũ, phải chống tham ô, lãng phí, quan liêu. Bệnh quan liêu để lại những hậu quả nặng nề đối với Đảng, Nhà nước và xã hội, trước hết là tham ô, lãng phí. Do đó, muốn trừ sạch nạn tham ô, lãng phí cần phải tiêu diệt bệnh quan liêu. Để chống bệnh quan liêu, cần phải thực hiện theo nguyên tắc “theo đúng đường lối nhân dân” và 6 điều: đặt lợi ích nhân dân lên trên hết; liên hệ chặt chẽ với nhân dân; việc gì cũng bàn với nhân dân, giải thích cho nhân dân hiểu rõ; có khuyết điểm thì thật thà tự phê bình trước nhân dân và hoan nghênh nhân dân phê bình mình; sẵn sàng học hỏi nhân dân; tự mình làm gương mẫu cần kiệm, liêm chính để nhân dân noi theo.

Hiện nay, đất nước ta đang đẩy mạnh sự nghiệp đổi mới, tích cực và chủ động hội nhập kinh tế quốc tế, phát triển theo con đường xã hội chủ nghĩa, thì việc học tập và làm theo tấm gương đạo đức cách mạng của Bác trở nên hết sức quan trọng. Bởi vì tư tưởng đạo đức của Hồ Chí Minh luôn là bộ phận quan trọng của nền tảng tinh thần xã hội, là động lực, nguồn sức mạnh to lớn để nhân dân ta phát huy nội lực, vượt qua thử thách, khó khăn để tiến lên. Nhận thức đầy đủ, sâu sắc tư tưởng Hồ Chí Minh về thực hành tiết kiệm, chống tham ô, lãng phí, quan liêu và đặc biệt là học tập và làm theo tấm gương đạo đức của Người là một biện pháp quan trọng để mọi cán bộ đảng viên và tổ chức đảng sửa chữa, khắc phục tình trạng suy thoái về đạo đức, lối sống, giữ vững niềm tin của nhân dân về sự lãnh đạo của Đảng, để xây dựng Đảng, xây dựng Nhà nước, thực hiện thắng lợi nhiệm vụ kinh tế - xã hội.

Học tập, tu dưỡng đạo đức thường xuyên là cơ sở để hoàn thiện mỗi cá nhân, vì đạo đức của mỗi người không phải tự nhiên xuất hiện, mà do mỗi người tự học tập, tu dưỡng, rèn luyện trong hoạt động thực tiễn và tiếp thu sự giáo dục, quản lý của tổ chức, tập thể, cộng đồng, gia đình và xã hội. Vì vậy, để giữ gìn và phát huy những giá trị cao đẹp, đòi hỏi mỗi người phải thường xuyên học tập, tu dưỡng, rèn luyện, tự hoàn thiện chính bản thân.